

Sygn. akt II K 86/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 01 czerwca 2021

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Bogusław Gawlik

Protokolant: st. sekr. sądowy Elżbieta Kwiatkowska

w obecności -- Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Staszowie P. O.

po rozpoznaniu dnia 07. 10, 10. 12. 2020 r. i 18. 05. 2021 r. na rozprawie

sprawy karnej oskarżonego S. C. (1)

ur. (...) T. s. T. i F. zd. S.

oskarżonego o to, że:

nocą na 14 czerwca 2019 roku w R., pow. (...), podstępem polegającym na podawaniu wysokoprocentowego alkoholu i upojeniu nim pokrzywdzonej, doprowadził M. W. (1) do obcowania płciowego

tj. o przestępstwo z art. 197 §1 kk

I. oskarżonego S. C. (1) uznaje za winnego tego, że w nocy z 13/14 czerwca 2019 roku w R., woj. (...), wykorzystując bezradność pokrzywdzonej M. W. (1), wynikającą z faktu zaśnięcia a nadto znajdowania się w stanie po spożyciu znacznej ilości alkoholu, po usiadnięciu na łóżko w pokoju przez nią zajmowanym, gdzie ta spała, doprowadził ją do obcowania płciowego poprzez włożenie palca do jej pochwy tj. występku z art. 198 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 §1 i 2 kk, 70 §1 kk warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat,

II. na mocy art. 72 §1 pkt 7a kk zobowiązuje oskarżonego S. C. (1) w okresie próby do powstrzymania się od kontaktowania z pokrzywdzoną M. W. (1) w jakikolwiek sposób oraz zbliżania się do niej, z zachowaniem odległości co najmniej 10 metrów,

III. na mocy art. 71 §1 kk orzeka wobec oskarżonego S. C. (1) karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych, na poczet której to kary na mocy 63 §1 kk zalicza oskarżonemu dwa dni zatrzymania w okresie od 09-10. 07. 2019 r., odpowiadające łącznie czterem stawkom dziennym grzywny,

IV. na mocy art. 46 §1 kk orzeka od oskarżonego S. C. (1) zadośćuczynienie w kwocie 30 000 (trzydzieści tysięcy) złotych na rzecz pokrzywdzonej M. W. (1),

V. na zasadzie art. 230 §2 kpk orzeka zwrot na rzecz:

1. pokrzywdzonej M. W. (1):

- podkoszulki z krótkim rękawem w kolorze niebieskim,

- spodenek w kolorze szarym ze sznurkiem,

- majątek damskich w kolorze różowo-czerwonym,

2. (...) w R.:

- dwóch prześcieradeł,

- dwóch poszewek poduszki,

- dwóch poszew kłody,

które to wszystkie dowody rzeczowe zdeponowano w K. w N. –

Drz 231-239/19 Prok. Rej. w S.,

VI. na zasadzie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego S. C. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, których wysokość zostanie ustalona w odrębnym postanowieniu.

UZASADNIENIE WYROKU z 01. 06. 2021 r.		
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 86/20
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.		
1. USTALENIE FAKTÓW		
1.1. Fakty uznane za udowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)

1.	S. C. (1)	W nocy z 13/14 czerwca 2019 r. w R. wykorzystując bezradność pokrzywdzonej M. W. (1), wynikającą z faktu zaśnięcia, a nadto znajdowania się w stanie po spożyciu znacznej ilości alkoholu, po usiádnięciu na łóžko w pokoju przez nią zajmowanym, gdzie ta spała, doprowadził ją do obcowania płciowego poprzez włożenie palca do jej pochwy, tj. przestępstwo z art. 198 kk
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty
<p>1.</p> <p>M. W. (1) (ur. (...)) była uczennicą III klasy Technikum w T. i od 4 czerwca 2019 r. odbywała praktyki zawodowe w (...) w R.. Podczas praktyk mieszkała na terenie stadniny, w pokoju gościnnym w budynku karczmy zajmowanym razem z koleżanką K. N. (1). Wówczas oskarżony S. C. (1) pełnił tam funkcję dyrektora.</p> <p>W dniu 13 czerwca 2019 r. około godziny 19:30 oskarżony S. C. (1) zabrał pokrzywdzoną M. W. (1) na wycieczkę po Górnym R.. W jej trakcie pokrzywdzona spożywała alkohol (bimber), którym częstował ją oskarżony.</p> <p>Po powrocie do budynku karczmy na terenie stadniny oskarżony odprowadził pokrzywdzoną do zajmowanego przez nią pokoju. Wcześniej, po powrocie do obiektu oskarżony zaprosił pokrzywdzoną do pokoju (...)-owskiego w obiekcie, gdzie także częstował ją „mocnym” alkoholem. Pokrzywdzona sama prosiła o poczęstowanie. Następnie</p>	częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. C. (1)	99-100, 280,

M. W. (1) wymiotowała w łazience po spożyciu alkoholu.

W tym czasie K. N. (1) nie było na terenie stadniny. Pokrzywdzona była pod wpływem znacznej ilości alkoholu. Położyła się do łóżka koleżanki i zasnęła. Przed zaśnięciem oskarżony był w jej pokoju. Ta była ubrana wówczas w krótkie spodenki oraz majtki typu stringi. Na gołe ciało miała założoną koszulkę (nie miała stanika). Kiedy się obudziła w bliżej nieustalonej godzinie z 13/14 czerwca zobaczyła oskarżonego siedzącego na brzegu łóżka, który włożył jej palec do pochwy. Oskarżony włożył rękę pod nogawkę luźnych spodenek pokrzywdzonej oraz majtki a przytrzymywał spodenki i majtki drugą ręką, odsłaniając miejsce. Pokrzywdzona sprzeciwiała się jego zachowaniu, protestując kilkakrotnie słownie aby zaprzestał, co początkowo nie przyniosło spodziewanego efektu. Oskarżony dotykał ją także po piersiach (przez koszulkę), głaskał po szyi, włosach i rękach. Po pewnym czasie oskarżony przestał i wyszedł z pokoju.

W dniu 14 czerwca 2019 r. w godzinach porannych pokrzywdzona zadzwoniła najpierw do swojego chłopaka D. K. (1), a następnie do kierownika karczmy na terenie stadniny B. B. (1), aby ją zabrać ze stadniny oraz że boi się oskarżonego. Pokrzywdzona była zapłakana i roztrzęsiona, dlatego B. B. (1) zadzwoniła do barmanki z karczmy E. P. (1), która pierwsza przyjechała do niej, gdyż miała bliżej. Pokrzywdzona opisał w/w osobom okoliczności zdarzenia a następnie została odwieziona przez B. B. (2) do domu.

zeznania świadka M. W. (1)	43-46, (65),	
zeznania świadka B. B. (1)	23-24, 70, 348-349,	
zeznania świadka E. P. (1)	26-27, 71, 283-284,	
zeznania świadka B. W.	12-13, 66-67, 282-283,	
zeznania świadka D. K. (1)	29-30, 72, 280-281,	
zeznania świadka K. N. (1)	73, 284-285,	
protokół oględzin miejsca	18-22,	
dokumentacja fotograficzna	47-53,	
wykaz połączeń telefonicznych	116,	
protokół oględzin wiadomości tekstowych	121-125,	
pismo (...) w G.	126,	
protokół oględzin płyty CD	191-204,	

notatka urzędowa	205,	
pismo KPP G.	206,	
2. Na zabezpieczonych po zdarzeniu spodenkach oraz bieliźnie pokrzywdzonej stwierdzono obecność materiału genetycznego pochodzącego os oskarżonego S. C. (1), nie ujawniono natomiast śladów spermy.	opinia LK KWP w K.	227-233,
protokół zatrzymania rzeczy	k. 2-4,	
protokół pobrania materiału porównawczego	114, 170,	
3. Na ciele pokrzywdzonej M. W. (1) nie stwierdzono obrażeń ciała mających związek z przestępstwem.		
zeznania świadka J. S. (1)	350,	
dokumentacja medyczna	81-92,	
sprawozdanie z badania	236,	
obdukcja ginekologiczna	346,	
4. Oskarżony S. C. (1) ma 72 lata, nie był dotychczas karany.	dane o karalności	237,
informacja o stanie majątkowym	149,	
dane osobopoznawcze	150,	

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty

2. OCena DOWOdów		
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1-4	wyjaśnienia oskarżonego S. C. (1)	Wyjaśnienia oskarżonego zasługują na wiarę częściowo, w tym że nie doprowadził do upojenia alkoholowego pokrzywdzonej po to, aby ją zgwałcić. Dano wiarę oskarżonemu co do przebiegu zdarzenia i innych okoliczności go poprzedzających i późniejszych, o ile jest to zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu w postępowaniu przygotowawczym, składając tam wyjaśnienia. Nie przyznał się również do tegoż czynu przed sądem, generalnie odmawiając składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Nieprzekonujące i niewiarygodne są natomiast wyjaśnienia oskarżonego w tej zasadniczej części, gdzie wyjaśnił, że pokrzywdzona wyrażała zgodę na podjęte przez niego zachowanie (i sama prosiła i zachęcała go do tego), co pozostaje w sprzeczności z

		zeznaniami pokrzywdzonej M. W. (1) i nie znajduje również potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.
zeznania świadka M. W. (1)	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne i przekonujące, w szczególności w tej części gdzie pokrzywdzona zeznała, że nie wyrażała zgody na zachowanie oskarżonego wobec niej i wyrażała sprzeciw. Pokrzywdzona opisała wystarczająco obszernie okoliczności dotyczące zdarzenia, wcześniejsze i późniejsze, w tym wskazała osoby, z którymi niezwłocznie się kontaktowała i opisała istotne okoliczności zdarzenia a te to potwierdziły. W szczególności opisała jakim alkoholem częstował ją oskarżony i gdzie oraz że nie odmawiała jego picia, bez jakichkolwiek form nacisku na nią , czy też obaw na wypadek odmowy. Podała także iż wcześniej spożywała mocne alkohole typu wódka, czy bimber. Zeznała także m. in., że nie wie ile spała, gdy obudziła się w swoim pokoju z oskarżonym siedzącym na łóżku i wkładającym palec do jej pochwy. Podała także jak była ubrana oraz , że wielokrotnie prosiła oskarżonego żeby przestał a ten twierdził , że musi jej to zrobić i nie przeszkadza mu to, iż ona ma chłopaka .</p> <p>Opisała również kwestię znalezienia banknotu 200 złotych w swoich rzeczach , które musiał jej podrzucić oskarżony przed lub po zdarzeniu a który to banknot miała ukraść jej siostra.</p> <p>Brak dostatecznych podstaw do zakwestionowania zeznań pokrzywdzonej . Ta niezwłocznie opisała istotne okoliczności zdarzenia swojemu chłopakowi D. K.</p>	

	<p>a następnie B. B. oraz E. P. a także matce B. i koleżance K. N..</p> <p>Okoliczność, że pokrzywdzona (z koleżanką N.) okłamały B. B. co do wcześniejszego wysłania ich na praktyki w tym miejscu nie może być dostateczną podstawą do twierdzeń, że pokrzywdzona zmyśliła całe zdarzenie, czy też że oskarżony zachowywał się w taki a nie inny sposób za jej zgodą. Również brak śladów DNA na bluzce pokrzywdzonej (k. 233, w sytuacji gdy ta zeznawała, że oskarżony dotykał ją także po piersiach przez bluzkę) – nie może o tym świadczyć. Wiadomo bowiem, że nie wszystkie ślady zawsze ulegają utrwaleniu. Również to, że pokrzywdzona nie potrafiła w czasie rozpytania wskazać czy nie została zgwałcona (w sensie odbycia stosunku) - nie może świadczyć o tym a w konsekwencji o niewiarygodności jej zeznań. Do zdarzenia przypisanego pokrzywdzonej doszło bowiem, gdy ta spała a była przecież pod wpływem alkoholu. Znajdując się takim stanie nie mogła z założenia wykluczyć „czegoś więcej”, co na tle seksualnym miał jej zrobić oskarżony. Nie była jednak pijana aż w takim stopniu aby miała przedstawić nieprawdziwe okoliczności zdarzenia.</p>	
<p>zeznania świadków B. B. (1) i E. P. (1)</p>	<p>Zeznania świadków zasługują na wiarę jako obiektywne i przekonujące. Osoby te nie były naocznymi świadkami zdarzenia ale posiadają istotne informacje przekazane im bezpośrednio po zdarzeniu a także one pierwsze widziały pokrzywdzoną i zeznały m. in., iż jej wygląd, zachowanie itp. wskazywały na prawdziwość jej wersji. Ich zeznania korespondują z innymi dowodami. Istotne są</p>	

	<p>w szczególności zeznania B. B. z postępowania przygotowawczego, która wówczas podała, że oskarżony właściwie przyznał się jej do zasadniczego czynu (k. 24), podając że pokrzywdzona miała wtedy krótkie szorty i być może wówczas jego palec „ tam” się znalazł a on nie chciał zrobić jej krzywdy. Gdyby było tak, jak twierdzi oskarżony, to oceniając to w świetle logiki tenże wówczas powinien podać świadkowi, że zrobił to ale ze było to za zgodą pokrzywdzonej a z niczego to nie wynikało.</p>	
<p>zeznania świadków D. K. (1), B. W. i K. N. (1)</p>	<p>Świadkowie nie byli naocznymi świadkami zdarzenia, informacje co do jego przebiegu posiadają od pokrzywdzonej. Również im pokrzywdzona opisała istotne okoliczności zdarzenia. Sąd ich zeznania uznał za wiarygodne i przekonujące oraz uzupełniające się wzajemnie, także z zeznaniami wcześniej wskazanych osób</p>	
<p>zeznania świadka J. S. (1),</p>	<p>Świadek wiarygodnie zeznał co do okoliczności badania pokrzywdzonej w szpitalu a jego zeznania nie wniosły jakichś istotnych informacji do sprawy. Jak wynika z ustaleń poczynionych dopiero na rozprawie to świadek faktycznie badał pokrzywdzoną i pobierał materiał dowodowy, zaś W. G. faktycznie badał zupełnie inną osobę (k. 350 w zw. z k. 215)</p>	
<p>pozostałe dokumenty jw.</p>	<p>Dokumenty sporządzone przez uprawnione osoby, ich treść ich nie budziła wątpliwości i nie były kwestionowane przez strony.</p>	
	<p>Opinia Laboratorium Kryminalistycznego KWP w K.</p>	<p>Sąd podzielił jako rzetelną i fachową treść opinii co do śladów DNA na pobranym od pokrzywdzonej materiale dowodowym, w oparciu</p>

		o m. in. wymazy pobrane od pokrzywdzonej przez lekarza J. S..
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne</p> <p>0.1.oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
1-4	<p>zeznania świadków</p> <p>A. W. (1),</p> <p>A. W. (2),</p> <p>K. M.,</p> <p>A. P.,</p> <p>K. L.,</p> <p>E. M.,</p> <p>W. C. (1),</p> <p>D. K. (3),</p> <p>M. K. (1)</p>	<p>Świadkowie w zasadzie nie posiadają wiedzy co do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.</p> <p>Świadkowie ci to głównie praktykanci, którzy m. in. również uczestniczyli w wycieczce na Słowację. W. C. to kierowca, który kierował pojazdem podczas tej wycieczki. A. W. to siostra pokrzywdzonej, która nie posiadała bliższych informacji o zdarzeniu (choć również potwierdziła okoliczności posiadane przez siostrę odnośnie zaistnienia tego zdarzenia) ale w ocenie sądu niewiarygodnie zeznała, że nie zabrała pokrzywdzonej kwoty 200 złotych, którą to kwotę podrzucił siostrze oskarżony. D. K. zaś to funkcjonariusz policji, który udał się do tutejszego szpitala, w czasie gdy pokrzywdzona przebywała tam z matką ale z samą pokrzywdzoną nie rozmawiał a matka posiadała jedynie ogólne informacje o zdarzeniu. M. K. – to kierownik szkolenia pokrzywdzonej, która zeznała m. in. , że ta z koleżanką udały się na praktyki w R. bez umowy i wprowadziły ją w błąd w tym zakresie.</p>

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	S. C. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>S. C. (1) został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 197 §1 kk, polegające na tym, że nocą na 14 czerwca 2019 r. w R. podstępem polegającym na podawaniu wysokoprocentowego alkoholu i upojeniu nim pokrzywdzonej, doprowadził M. W. (1) do obcowania płciowego.</p> <p>Zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia, że oskarżony dopuścił się występku z art. 198 kk.</p>			

Przepis ten penalizuje zachowanie polegające na wykorzystaniu bezradności innej osoby lub wynikający z upośledzenia umysłowego lub choroby psychicznej brak zdolności tej osoby do rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem i doprowadzeniu jej do obcowania płciowego lub do poddania się innej czynności seksualnej albo do wykonania takiej czynności. Czynność sprawcza przestępstwa z art. 198 kk nie polega na ataku swobody procesu decyzyjnego ofiary w sferze przyzwolenia seksualnego, jak w przypadku przestępstwa z art. 197 kk, gdzie sprawca wprost narusza samostanowienie ofiary w sferze seksualnej, lecz następuje wykorzystanie tego, że ofiara nie jest w stanie podjąć w sposób niezakłócony i swobodny decyzji woli w tym względzie, sprawca wykorzystuje istniejący stan braku możliwości ofiary swobodnego samostanowienia w tej sferze, a zatem stan bezradności, który w rozumieniu art. 198 kk może wynikać także z takiego stanu upojenia alkoholowego, w który pokrzywdzony wprowadził się świadomie i dobrowolnie (wyrok SN z dnia 16 marca 2006 r. IV KK 427/05, LEX).

Zgodnie z powyższym w przeciwieństwie do przestępstwa zgwałcenia z art. 197 kk, w czynie z art. 198 kk brak jest ataku tj. oddziaływania fizycznego lub psychicznego na swobodę procesu decyzyjnego ofiary w sferze przyzwolenia seksualnego, gdyż przestępstwo to polega na wykorzystaniu tego, że ofiara nie jest w stanie podjąć swobodnie decyzji woli obcowania płciowego.

0.1.Rozgraniczenie „podstępu” z art. 197 kk od „wykorzystania bezradności” z art. 198 kk napotyka na problemy, które wyłaniają się najczęściej w sprawach, gdzie ofiara znajduje się w stanie upojenia alkoholowego.

0.2.Zgodnie z poglądem wyrażonym w literaturze gdy ofiara jest zmuszana (przemoc lub groźba bezprawna) do spożywania alkoholu lub przyjmowania innego środka odurzającego, właściwe będzie przypisanie sprawcy doprowadzającemu ją następnie do czynności seksualnej odpowiedzialności karnej za zgwałcenie. Jeżeli nie dochodzi do zmuszania, a spożywająca alkohol

lub przyjmująca inny środek odurzający ofiara wie, że podawany jest jej taki specyfik, nieznane są jej jednak skutki jego działania, wówczas sprawca dopuszcza się podstępnego zgwałcenia. (...) Za zgwałcenie sprawca już jednak nie odpowie, jeżeli ofiara wie, iż jest jej podawany alkohol lub inny odurzający środek, i dodatkowo jest świadoma jego skutków – natomiast możliwe będzie wówczas pociągnięcie sprawcy do odpowiedzialności karnej za seksualne wykorzystanie stanu bezradności, o ile w ogóle dojdzie do wykorzystania. Tymczasem przypisanie „sprawcy” odpowiedzialności karnej za zgwałcenie albo seksualne wykorzystanie jednego ze stanów opisanych w art. 198 k.k. wykluczone jest, gdy dochodzi jedynie do osłabienia hamulców moralnych ofiary (M. Bielski, (w:) A. Zoll (red.), Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz, t. II: Komentarz do art. 117–277 k.k.,

Warszawa 2008, s. 593).

Ze zgwałceniem, nie zaś z seksualnym wykorzystaniem bezradności, mamy do czynienia w sytuacji, w której sprawca doprowadzi inną osobę do stanu bezradności określonymi w art. 197 kk środkami przestępnego działania stosowanymi przezeń po to właśnie, by ów cel osiągnąć. Jako kwalifikację prawną czynu sprawcy wskażemy zatem art. 197 kk np. wtedy, gdy zastosowanie przez sprawcę przemocy wywoła u ofiary stan bezradności, a następnie sprawca, wykorzystując ten wywołany swoim zachowaniem stan, doprowadzi ją do czynności seksualnej, co miał w zamiarze już na etapie stosowania przemocy. Podobnie postąpimy, gdy sprawca sięgnie po podstęp, by inna osoba stała się bezradna, co ma umożliwić mu doprowadzenie jej do czynności seksualnej. (...) Jeżeli jednak stan bezradności ofiary wywołany zostanie przez sprawcę na innej drodze, a zatem odmiennymi sposobami niż te opisane w art. 197 kk, w tym jeżeli inna osoba jest świadoma, iż podawany jest jej np. alkohol lub inny środek odurzający, i jednocześnie zna skutki jego działania, albo

jeżeli sama dobrowolnie ten środek przyjmuje, po czym sprawca, świadomy zaistnienia stanu bezradności tej osoby, ów stan decyduje się wykorzystać, możliwe będzie zastosowanie art. 198 kk. Analogiczne konsekwencje prawnokarne należy przyjąć w razie, gdy bezradność ofiary, choć wywołana jednym ze środków przestępnego działania z art. 197 kk, nie została przez sprawcę spowodowana, by zdołał on osiągnąć efekt w postaci doprowadzenia tej osoby do czynności seksualnej, a ową czynność seksualną sprawca decyduje się odbyć z ofiarą dopiero po wywołaniu u niej bezradności, niejako zachęcony sprzyjającymi okolicznościami. Nie należy zatem tracić z pola widzenia zamiaru, jaki przyświeca sprawcy stosującemu wobec innej osoby przemoc, groźbę bezprawną lub podstęp, które dla odpowiedzialności karnej z art. 197 k.k. stosowane być powinny w powiązaniu z okolicznością, że sprawca zmierza do doprowadzenia innej osoby do czynności seksualnej (H. M.: Podstęp jako znamię przestępstwa zgwałcenia, Prokuratura i prawo, 11/2012, LEX).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że przyjęcie kwalifikacji z

art. 198 kk nie budzi wątpliwości. Oskarżony wkładając pokrzywdzonej palca do pochwy dokonał czynności seksualnej, która mieści się w pojęciu "obcowania płciowego". Oskarżony wykorzystał przy tym fakt bezradności pokrzywdzonej, która znajdowała się w stanie upojenia alkoholowego i spała. Wprawdzie pokrzywdzona sama wprawiała się w stan nietrzeźwości spożywając znaczną ilość alkoholu, co niewątpliwie miało wpływ na jej stan psychofizyczny, jednak nie ulega wątpliwości, że oskarżony mając świadomość tego, że jest nietrzeźwa, wykorzystał ten fakt. Pokrzywdzona znajdowała się w stanie bezradności, w którym nie mogła fizycznie przeciwstawić się działaniom oskarżonego w związku z wyłączeniem jakiegokolwiek jej fizycznej aktywności wskutek spożycia znacznej ilości alkoholu i snu. Nie stawiała oporu i nie wyrażała sprzeciwu wobec poddaniu się obcowaniu płciowemu. Dopiero, gdy się przebudziła zauważyła, że oskarżony siedział na łóżku w okolicy jej nóg i wkłada jej palec do pochwy a następnie mówiła do niego, żeby przestał.

Oskarżony popełnił przestępstwo umyślnie, gdyż wiedział, w jakim stanie znajduje się pokrzywdzona i ten stan

wynikający z zaślnięcia (a także z nietrzeźwości) wykorzystał. W ocenie sądu brak wystarczających podstaw do przyjęcia, że oskarżony użył wobec niej podstępu i upoił ją wysokoprocentowym alkoholem, w celu doprowadzenie do obcowania płciowego tj. popełnienia zarzucanego mu występku z art. 197 §1 kk.

W przypadku przypadku przestępstwa z art. 197 §1 kk sprawcy należy wykazać, że użył przemocy, groźby lub podstępu w celu zgwałcenia. W obecnej sytuacji należałoby zatem wykazać, że oskarżony upoił pokrzywdzoną wysokoprocentowym alkoholem po to aby ją zgwałcić (że miał taki zamiar i w tym celu podawał jej taki alkohol) a na to brak wystarczających podstaw. Pokrzywdzona w czasie czynu była osobą pełnoletnią, mającą prawie 19 lat i znająca skutki spożywania wysokoprocentowego alkoholu. Taki alkohol – jak sama zeznała – spożywała już wcześniej a brak podstaw aby nie dać jej wiary w tym zakresie. Odmienne zeznania jej chłopaka, czy też matki nie zasługują na wiarę, przy czym osoby te o okoliczności tej mogły po prostu nie wiedzieć. To, że oskarżony (będący żonatym i starszym

mężczyzną) częstował ją wysokoprocentowym alkoholem i że wypła go dość dużo - nie wystarcza do wnioskowania, że zamierzał ją zgwałcić i w tym celu podawał jej alkohol. Z zeznań B. B. z rozprawy wynika, że pokrzywdzona sama chciała aby oskarżony częstował ją alkoholem w pokoju (...)owskim a brak podstaw aby nie dać jej wiary, w zakresie tego, co pokrzywdzona przekazała świadkowi.

Z niczego też nie wynika, że pokrzywdzona mogła obawiać się jakichś konsekwencji na wypadek odmowy spożywania alkoholu (ostatni rok praktyk; tych nie zatwierdzał oskarżony itp. a świadek B. B.).

Nadto materiał dowodowy wskazuje, że oskarżony częstując pokrzywdzona alkoholem nie zachowywał się jakoś nietypowo dla siebie albowiem proponowanie, czy też częstowanie praktykantów (nawet niepełnoletnich) dość często miało miejsce wcześniej. Tak było w czasie wyjazdu na wycieczkę na Słowację (o czym zeznaje szereg osób) tuż przed zdarzeniem, czy też w czasie wcześniejszych praktyk z 2018 r. (same zeznania pokrzywdzonej). Ponadto nie ma wystarczających podstaw do przyjęcia żeby zamiar wykorzystania

seksualnego pokrzywdzonej nie pojawił się u oskarżonego w jakimś czasie, gdy nietrzeźwa pokrzywdzona zasnęła w swoim pokoju (i że oskarżony dopiero wówczas postanowił ją wykorzystać). Nie wiemy też jak długo spała pokrzywdzona i czy oskarżony w ogóle wychodził z jej pokoju po zaśnięciu (pokrzywdzona tego nie pamięta a oskarżony o tym nie wyjaśniał, odmawiając złożeni wyjaśnień przed sądem). Wiemy natomiast, że M. W. (1) zasnęła, po wcześniejszym przebraniu się i obudziła się dopiero wtedy, gdy S. C. siedział na łóżku i wkładał palec do jej pochwy (przyjęto, że palec a nie palce ponieważ oskarżony nie był tego pewny w swoich wyjaśnieniach a pokrzywdzana nie była w stanie tego sprecyzować). Tym samym w ocenie sądu zgromadzony materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia dopuszczenia się przez oskarżonego jedynie czynu z art. 198 kk.

Nie przekonują sadu twierdzenia obrony, że w takiej pozycji, w jakiej znajdowała się pokrzywdzona czynu takiego nie można się dopuścić. M. W. leżała na łóżku na plecach a oskarżony usiadł na tym łóżku. Wskazała pokrzywdzona w jaki sposób oskarżony

przytrzymał jej luźne spodenki i majtki, mając dostęp drugą ręką do jej narządów płciowych. Możliwe było zaistnienie takiego czynu już przy niewielkim rozwarciu nóg pokrzywdzonej a brak jakichkolwiek podstaw do twierdzenia, że pokrzywdzona spała z tak mocno ściśniętymi udami, że nie można byłoby tam włożyć dłoni. Nie byłaby to naturalna pozycja do spania, zwłaszcza przez osobę pod wpływem alkoholu a przeprowadzenie eksperymentu wnioskowane przez obronę na wykazanie odmienności jest niezasadne, wręcz niepoważne.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia	

1.4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. C. (1)	I-IV	I	<p>Uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 198 kk sąd na mocy powołanego przepisu ustawy wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 §1 i §2 kk i art. 70 §2 kk sąd zawiesił warunkowo na okres próby lat 2.</p> <p>Oskarżony jest osobą niekaraną za przestępstwa (okoliczność łagodząca), już w starszym wieku a wszystko wskazuje na to, że obecne zdarzenie było wyłomem w jego dotychczasowym życiu i przestrzeganiu przepisów. Okolicznością obciążającą jest fakt wykorzystania pokrzywdzonej przez dyrektora ośrodka, w którym odbywała ona praktyki a zatem przez</p>

osobę będącą pewnego rodzaju autorytetem dla pokrzywdzonej.

Sąd uznał, że zostały spełnione przesłanki określone w art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 kk pozwalające na zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności i nie ma potrzeby orzekania tzw. kary bezwzględnej, przy równoczesnym wymierzeniu dodatkowych obostrzeń w postaci m. in. kary grzywny. Zdaniem Sądu kara 1 roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lat winna spełnić swoje cele w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej. Sąd doszedł do przekonania, iż zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności powstrzyma oskarżonego od ponownego popełnienia przestępstwa i skłoni do refleksji nad własnym zachowaniem, natomiast dwuletni okres próby da pełną możliwość kontroli nad swoim postępowaniem i wdrożeniem do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Tym samym pozytywna prognoza będąca podstawą zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności

będzie mogła być zweryfikowana.

Na mocy art. 72 §1 pkt 7a sąd zobowiązał oskarżonego w okresie próby do powstrzymania się od kontaktowania z pokrzywdzoną M. W. (1) w jakikolwiek sposób oraz zbliżaniem się do niej, z zachowaniem odległości co najmniej 10 metrów.

Na podstawie art. 71 §1 kk sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 30 zł, na poczet której sąd zaliczył dwa dni zatrzymania w okresie 9-10 lipca 2019 r. jako równoważne 4 stawkom dziennym grzywny.

Wymierzając karę grzywny sąd miał na uwadze zachowanie współmierności kary grzywny do stopnia winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa, natomiast ustalając wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 30 zł, miał sąd na uwadze stosownie do treści art. 33 §3 kk sytuację materialną oskarżonego, jego możliwości płatnicze oraz zapewnienie realnej dolegliwości kary.

Zdaniem sądu wymierzone kary i środki są proporcjonalne do stopnia winy i stopnia

społecznej szkodliwości czynu i stanowić będą dla oskarżonego stosowną dolegliwość i ostrzeżenie i sprawi, że w przyszłości oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego.

Na mocy art. 46 §1 kk sąd orzekł wobec oskarżonego zadośćuczynienie poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej kwoty 30000 zł. Sąd uznał, że taka kwota zadośćuczynienia jest adekwatna dla pokrzywdzonej do doznanej krzywdy w związku z popełnionym na jej szkodę przestępstwem a ewentualnie wyższej kwoty może dochodzić na drodze cywilnej. Domaganie się zasądzenia kwoty 100 tys. złotych, w tym 10 tys. złotych na cel społeczny (k. 338 i następne) nie znajduje dostatecznego uzasadnienia, biorąc pod uwagę m. in. łagodniejszy czyn przypisany oskarżonemu.

Jednocześnie zasądzona kwota nie jest bynajmniej kwotą symboliczną i wystarczająco rekompensuje doznaną przez pokrzywdzoną krzywdę. Powoływanie się dobrą sytuację finansową oskarżonego (k. 340) nie znajduje uzasadnienia albowiem od 01. 07. 2015 r. sąd karny stosuje tutaj bezpośrednio przepisy cywilne i okoliczność ta nie ma żadnego znaczenia w

			tym zakresie a bierzemy pod uwagę jedynie zakres dolegliwości doznanych przez pokrzywdzoną.
4. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. C. (1)	V	I	Na podstawie art. 230 §2 kk sąd orzekł zwrot zbędnych dla postępowania dowodów rzeczowych na rzecz pokrzywdzonej oraz (...) w R..

1.6. inne zagadnienia

W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

7. KOszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
VI	Na podstawie art. 627 kpk sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, których wysokość zostanie ustalona w odrębnym postanowieniu. Oskarżony nie ma nikogo na utrzymaniu, pobiera emeryturę w kwocie ok. 5 800 złotych (k. 150), nie posiad istotniejszego majątku, przy czym w czasie przesłuchania w sadzie pozasiadał oszczędności w kwocie ok. 30 tys. złotych.

5. 1Podpis

SSR Bogusław Gawlik